శరచ్చంద్రికలు

శ్రీబాబూజీ సత్సంగాలలోని
కొన్ని భాగాలు

గురువు - శిష్యుడు

భక్తుడు: *గురువుగారూ! భక్తునికి, శిష్యునికీ మధ్య తేడా ఏమిటి?*

గురువుగారు: ఒక వ్యక్తిని లేదా దేవతామూర్తిని ప్రేమిస్తూ, అంకిత భావంతో వారిని ఆరాధిస్తూ, పూజిస్తూ ఉండేవాడు భక్తుడు. గురువు విధించిన ఓ నిర్దిష్టమైన సాధనా పద్ధతిని అనుసరించేవాడు శిష్యుడు. శిష్యుడంటే శిక్షణ ప్రధానమైన అంశం: అక్కడ ఒక ఉపదేశం, ఒక మార్గం, అనుసరించాల్సిన నియమాలు, విషయాలు ఉంటాయి. భక్తుడంటే అతనికి ఒక వ్యక్తి పట్ల లేదా ఒక విషయం పట్ల భక్తి, ప్రేమ, ఆరాధన ఉంటాయి. భక్తుని విషయంలో ఇవే ప్రధానం. బాబా సాంప్రదాయరీతిలో ఎవరికీ ఎటువంటి సాధననూ నిర్దేశించలేదు కాబట్టి బాబాకు శిష్యులంటూ ఎవరూ లేరని చెప్పవచ్చు. నిజానికి, మనకు క్రమశిక్షణ లేదని బాబాకు తెలుసు కాబట్టే ఆయన, "నాకు శిష్యులు ఎవ్వరూ లేరు" అని అన్నారు. (నవ్వులు...)

కాణత్తూర్, 2010

భక్తుడు: *గురువుగారూ! మీకు శిష్యులు లేరని ఎందుకంటారు? నా దృష్టిలో శిష్యుడు అంటే – తన గురువు పట్ల భక్తిభావాన్ని కలిగివుండి వారి వద్ద నుండి తాను ఏదో నేర్చుకుంటున్నాను అని భావించేవాడు. అక్కడ (వాచా) వ్యక్తమైనా కాకపోయినా అక్కడ (గురు) ప్రబోధం ఉంటుంది. నావరకు నన్ను నేను ఒక శిష్యునిగానూ, భక్తునిగానూ భావించుకుంటున్నాను. మీరు, "నాకు శిష్యులెవ్వరూ లేరు" అని చెప్పటంలో ఏదైనా ప్రత్యేకమైన కారణం ఉందా? బాబా తమకు శిష్యులున్నారని చెప్పలేదా?*

గురువుగారు: తమకు శిష్యులెవరూ లేరని బాబా స్పష్టంగా చెప్పారు. ఈ విషయాన్ని బాబా చెప్పారు, రమణమహర్షి చెప్పారు. తమకు శిష్యులున్నారని అనుకునేవాళ్ళు వందలాదిమంది ఉన్నారు. వారిని గురించి నేను మాట్లాడటంలేదు. బాబా, రమణమహర్షి వంటి గొప్ప మహాత్ములే తమకు శిష్యులెవ్వరూ లేరని చెప్పినపుడు నాకు శిష్యులున్నారని చెప్పడానికి నేనెవరిని? నాకు బాబానే ఆదర్శం, ఆయనే నా గురువు, దైవం, ఇష్టదేవతాస్వరూపం.

భక్తుడు: *"నాకు శిష్యులు లేరు" అన్నప్పుడు బాబా ఉద్దేశ్యం ఏమిటి గురువుగారూ?*

గురువుగారు: బాబా ఇంగ్లీషు నిఘంటువు (డిక్షనరీ) చూసి పదాలకు నిర్వచనాలు చెప్పలేదు. (గురువుగారు నవ్వుతూ...) ఆయన తమకు శిష్యులెవరూ లేరన్నారు. అంటే, తమను తాము గురువుగా భావించుకోవడంలేదని ఆయన ఉద్దేశ్యం. తమకు శిష్యులెవరూ లేరని చెప్పినపుడు రమణమహర్షి భావం కూడా ఇదే. నేను చెప్పినా నా ఉద్దేశ్యమూ అదే. నన్ను నేను గురువుగా భావించుకోను, నేను గురువును కానపుడు నాకు శిష్యులెలా ఉంటారు? రమణమహర్షి దీనిని చాలా చాలా

స్పష్టంగా చెప్పారు. గురువు తనను తాను మీకు గురువుగా చేసుకోడు. ఆయనను గురువుగా చేసుకోవలసింది మీరే.

నన్ను నేను బాబా భక్తునిగా భావించుకుంటున్నాను, కానీ బాబా నన్ను తన భక్తుడినని లేదా శిష్యుడిననీ అనుకోకపోవచ్చు. దాని గురించి నాకు చింత లేదు. నేను నావైపు నుండి, నా అనుభవంలోనుండి మాట్లాడుతున్నాను. బాబా దీనిని ఎలా అనుభూతి చెందుతున్నారని నేను ఆలోచించను. మీరు బాబాను గురువుగా చూస్తే అది సరైనదే. అదే అసలు సూత్రం, మహాత్ముల మార్గం కూడా అదే. గొప్ప మహాత్ములు తమను తాము గురువులుగా ఎన్నటికీ భావించుకోరు. మనం వారి వద్దనుండి ఈ ఆదర్శాన్ని, సందేశాన్ని తీసుకోవాలి. అంతటి మహాత్ములే తమకు శిష్యులున్నారని చెప్పనప్పుడు ఆ మాట అనడానికి రేణువుల్లాంటి మనమెంతటివారం?

భక్తుడు: *కానీ, మనల్ని మనం శిష్యులుగా భావించుకోవచ్చు కదా, గురువుగారూ?*

గురువుగారు: మీకు ఎలా కావాలంటే అలా భావించుకోవడానికి మీకు సర్వహక్కులూ ఉన్నాయి. (గురువుగారు నవ్వుతూ...) మిమ్మల్ని మీరు భక్తులుగా కూడా భావించుకోవచ్చు. ఎలా అనుకున్నా సరే, అలా అనుకోవడం మీవైపు నుండి జరుగుతుంది, నిజానికి ఇదే ముఖ్యం. మీరెలా అనుకుంటున్నారనేదే ముఖ్యం, మీరు నన్ను ఎలా చూస్తున్నారు అనేది ముఖ్యం కానీ నేను మిమ్మల్ని ఎలా చూస్తున్నాననేది కాదు. నేను మిమ్మల్ని ఎలా చూస్తున్నాననేది కూడా ముఖ్యమైనదే, కానీ మీరు దానిని అర్థం చేసుకోలేరు. ఆ సంబంధాన్ని ఇంగ్లీషు నిఘంటువును చూసి వేదాంత పరిభాషతో ఫలానా అని ముద్రవేయకండి. నేనేమిటి, నేనెలా ఆలోచిస్తాను, నేను మిమ్మల్ని ఎలా చూస్తాను – వీటిని మీరు నిఘంటువులో చూసి తెలుసుకోలేరు. కాబట్టి దాని గురించి ఆలోచించవద్దు. అలాంటి ఆలోచనలతో మిమ్మల్ని మీరు ఇబ్బందిపెట్టుకోవద్దు. మీరు నాతో ఒక అనుబంధాన్ని కలిగివుండి దానివలన మీకు తగిన సమాధానం దొరుకుతుంటే అది చాలు.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! నేను జీవితపర్యంతం దేనికోసమైతే వెతుకుతున్నానో అదే మీరు. ఇప్పుడు ఇక్కడ మీరు నా కళ్ళముందు భౌతికంగా ఉన్నారు. నేను మీతో ఎలా ఉండాలో, మీలా ఎలా ఉండాలో మీ వద్ద నుండి నేర్చుకోవాలనుకుంటున్నాను.*

గురువుగారు: మంచిదే. నేనూ అదే చెబుతున్నాను. మీరు నన్ను ఎలా చూస్తున్నారన్నదే ముఖ్యం. నేను మిమ్మల్ని ఎలా చూస్తున్నాననేది ముఖ్యం కాదు.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! మీరిక్కడ తిరువణ్ణామలైలో ఉండటం మా అదృష్టంగా భావిస్తున్నాము. మీ ప్రబోధానికి మేమెంతో కృతజ్ఞులం.*

గురువుగారు: చాలా రోజుల నుండి తిరువణ్ణామలై పట్ల ఇది నా స్వంత ఊరు అనే భావన ఉంది. అందుకని ఇక్కడకు వచ్చి కొంత సమయం గడపాలనుకున్నాను. ఆ తరువాత మీరు వచ్చారు, మీతో కలసి కూర్చుని మాట్లాడటం జరిగింది, అంతే. నేనేదో మీకు బోధిస్తున్నట్లు నేను భావించడం లేదు. మీరు వచ్చి నా ఉపన్యాసాలు వినమని ఎవ్వరికీ ఆహ్వానాలు పంపలేదు, పత్రికలలో ప్రకటనలు ఇవ్వలేదు. తనవద్ద ఉన్నదానిని సాటివారితో పంచుకోవడమన్నది స్వాభావికమైన మానవధర్మం. దానికి అనుగుణంగానే నేను పంచుకుంటున్నాను. అనవసరంగా అందరూ నన్ను "గురువుగారూ" అని పిలుస్తున్నారు. నేను గురువును కాదు. ఇక్కడకు వచ్చేవాళ్ళకు ఒక గురువు కావాలి, నాలో వాళ్ళు గురువును చూసుకుంటున్నారు, "గురువుగారూ" అని పిలుస్తున్నారు. అది వారి అవసరం. అందుకే నేను మౌనంగా ఉంటున్నాను. నాకు శిష్యులు అవసరంలేదు, కాబట్టి నేను వారిని ఆ దృష్టితో చూడను. శిష్యులు లేకుండా గురువు ఉండగలడా? 'గురువు' అన్న పదం సాపేక్షికమైనది.

భక్తుడు: *మీరు మీకెవరూ శిష్యులు లేరంటారు, కానీ వాళ్ళేమో మీ శిష్యులమంటున్నారు.*

గురువుగారు: వాళ్ళు అలా అంటే అనవచ్చు. ఎందుకంటే వారి మనస్సులోని భావాన్ని అలా వ్యక్తం చేయడం వారికి అవసరం కావచ్చు. వాళ్ళతో వద్దు అని చెప్పడానికి నేనెవరిని? వాళ్ళు ఏం చెప్పాలనుకుంటున్నారో దానిని చెప్పడం వాళ్ళ హక్కు. కొంతమంది నేను మోసగాడిని అని చెప్పవచ్చు. అటువంటి వాళ్ళకూ అలా చెప్పే స్వేచ్ఛ ఉంది. వాళ్ళ అభిప్రాయాలు వాళ్ళకి ఉండవచ్చు. నన్ను విమర్శించడం వాళ్ళ అవసరమైతే, వాళ్ళను అలానే చెయ్యనివ్వండి. నన్ను పూజించడం

కొంతమందికి అవసరమైతే వారినీ అలా చెయ్యనివ్వండి. వాళ్ళ భక్తిని నేను నా అవసరానికి వాడుకోనంతవరకు, వారి భక్తి వారిలోని ఒక అవసరాన్ని తీరుస్తున్నంతవరకు నేను చేసేది కేవలం పంచుకోవడం మాత్రమే. ఇది జబ్బుతో ఉన్న వ్యక్తికి మందివ్వడంలాంటిది. నేను వాళ్ళ వద్దనుండి విరాళాలు తీసుకుని, ఆశ్రమం కట్టడం మొదలుపెడితేనో, లేక వారి వద్ద నుండి కానుకలు స్వీకరిస్తేనో నా పట్ల వారికి ఉన్న భక్తిని నేను వాడుకోవడానికి అవకాశం ఉంటుంది. అందుకనే నేను, నాకు ఎటువంటి ఆస్తిపాస్తులు లేకుండా ఉండాలని, ఎవ్వరి వద్దనుండి ఎటువంటి కానుకలు, విరాళాలు తీసుకోకూడదని ఖచ్చితమైన నియమం పెట్టుకున్నాను. ఎప్పుడైతే అందరూ మనల్ని పూజించాలనుకుంటారో అప్పుడు మనం నిరంతరం జాగ్రత్తగా ఉండాలి, అందుకే నేను చాలా జాగ్రత్తగా ఉంటాను.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! సద్గురువు పట్ల మా ప్రేమ మాకు వివిధ మార్గాలలో విభిన్న స్థాయిలలో అనుభవమవుతోంది. ఈ వ్యత్యాసానికి కారణం ఏమిటి? వివిధ రకాలైన ప్రేమ ఉంటుందా? లేక ప్రేమలోని తీవ్రత యొక్క వ్యత్యాసమే ఆ తేడాలకు కారణమవుతుందా?*

గురువుగారు: మన సంస్కారాలు, సద్గురువుతో మనకు గల పూర్వసంబంధాలను బట్టి ప్రేమ వివిధ రూపాలను తీసుకుంటుంది. ఒకరు తాను బిడ్డననుకోవచ్చు, ఒకరు శిష్యుడిననుకోవచ్చు. ఒకరు సేవకుణ్ణి అనుకోవచ్చు.

భక్తుడు: *సద్గురువుకు ఆ పూర్వసంబంధాల గురించి తెలిసివుంటుందా?*

గురువుగారు: సాధారణంగా సద్గురువుకు తెలిసివుంటుంది.

భక్తుడు: *శిష్యునికి కూడా తెలియాల్సిన అవసరం ఉందా?*

గురువుగారు: శిష్యునికి తెలియాల్సిన అవసరం లేదు.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! సద్గురువు చెంతకు చేరుకున్న ప్రతి ఒక్కరికీ పూర్వసంబంధం ఉంటుందా? ఒక వ్యక్తి సద్గురువును తొలిసారిగా కలుసుకునే అవకాశం ఉంటుందా?*

గురువుగారు: ఒక వ్యక్తి ఒకరిని సద్గురువుగా భావించే స్థితికి చేరుకున్నప్పుడు, అది ఋణానుబంధం, పూర్వ సంబంధాల వలనే జరుగుతుంది. అంతకుముందు వారిద్దరి మధ్య వేరే రకమైన సంబంధం ఉంటే ఉండవచ్చు, అది గురుశిష్యుల సంబంధం మాత్రమే కావాల్సిన అవసరంలేదు. కానీ ఆ వ్యక్తి "ఆయన నా సద్గురువు" అనే అవగాహనకు రావడం మొదలుపెట్టాక అది తొలిసారి కలుసుకోవడమయ్యే అవకాశం లేదు. అది వాళ్ళ పూర్వజన్మ సంబంధం కారణంగానే జరుగుతుంది.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! ఈ పథంలో ఒక శిష్యునికి ఉండవలసిన ముఖ్యమైన అర్హతలు ఏమిటి?*

గురువుగారు: శిష్యుడు అనేది ఒక భావన. మీ వైపు నుండి చూస్తే – మీ పరిపూర్ణత్వ భావనకు చిహ్నంగా నిలిచి, ఆ భావనను జాగృతం చేసిన వ్యక్తిని లేదా విషయాన్ని (సద్గురువును) చూసిన క్షణం నుండి మీరు శిష్యుడవడం మొదలైనట్లు అనిపిస్తుంది. కానీ సద్గురువు వైపు నుండి చూస్తే మీరు అంతకుమునుపే అతనికి శిష్యులు. ఆ కారణం చేతనే ఆయన మిమ్మల్ని ఎన్నుకున్నారు. మీలో ఉన్న ఆర్తి, అస్పష్టంగా ఉన్న సంపూర్ణత్వభావనను వాస్తవం చేసుకోవాలన్న మీ అవసరమే దానికి కావలసిన అర్హతలు. నిజానికి ఇవి మీకు అంతకుమునుపే (సద్గురువు చెంతకు రాక మునుపే) ఉన్నాయి. సద్గురువు దగ్గరకు రావడానికి ముందు నుండే మీరు మీ పరిపూర్ణత్వభావనను వాస్తవం చేసుకోవాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు. కానీ సద్గురువు వద్దకు వచ్చిన తరువాత ఆ అవసరం మరింత పరిణతి చెందిన ఒక వ్యక్తీకరణగా మారుతుంది. అందుకనే నేను, కేవలం సద్గురువు వద్దకు వచ్చి శరణాగతి చెంది, ఆధ్యాత్మికతను గురించి ఆలోచన చేసే వాళ్ళు మాత్రమే సాధకులనుకోవద్దని ఎప్పుడూ చెబుతుంటాను. ప్రతి ఒక్కరూ సాధకులే, ప్రాణమున్న ప్రతి జీవీ అన్వేషిస్తోంది. వారంతా తమకు అస్పష్టంగా

ఉన్న పరిపూర్ణత్వభావనను (sense of fulfilment) రకరకాల మార్గాలలో వాస్తవం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. కొంతమంది అన్ని మార్గాలనూ ప్రయత్నించి చూసిన తరువాత లేదా తమ అవసరంలోని అసలైన తత్వాన్ని (సూక్ష్మాన్ని) గుర్తించగలిగిన సున్నితత్వాన్ని పొందిన తరువాత, ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో తమ పరిపూర్ణత్వభావనను వాస్తవం చేసుకోవాలని ప్రయత్నిస్తూ వారిని వారు శిష్యులమని ముద్రవేసుకుంటారు.

భక్తుడు: *తమ పరిపూర్ణత్వానికి వాస్తవిక రూపమైన ఆ స్వరూపానికే వారు శిష్యులవుతున్నారు, అంతేకదా గురువుగారూ! వాళ్ళు తమ పరిపూర్ణత్వాన్ని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవడానికే వారు ఆ రూపాన్ని సేవించాలనుకుంటారు.*

గురువుగారు: అవును. అంతకుముందు వాళ్ళు తమకు పరిపూర్ణత్వం (ఆనందం) వేరే వేరే మార్గాలలో వస్తుందనుకునేవారు. కానీ ఇప్పుడు అది ఒకే మూలం నుండే వస్తోందని, అన్ని కోరికలు తీరడానికి అదే కారణమని వారికి తెలుస్తుంది. మీకు వేరే కోరికలు ఉండకూడదని కాదు. ఉండవచ్చు, కానీ వాటిని తీర్చుకునే మార్గం మారుతుంది. మన దృష్టి, ప్రయత్నించే పద్ధతి మారుతుంది. మీరు, "నా కోరికలన్నీ తీరడానికి ఈయనే (సద్గురువు) మార్గం, అంతిమ పరిపూర్ణత్వం కూడా సద్గురువు ద్వారానే వస్తుంది" అని తెలుసుకుంటారు. ఆ క్షణం నుండి మీరు మీలో పరిపూర్ణత్వభావనను జాగృతం చేసిన ఆ సద్గురువు పైనే దృష్టి పెట్టి ఆయననే అంటిపెట్టుకుంటారు. అప్పటినుండి మీరు శిష్యులనే విషయం తెలుసుకోవడం మొదలుపెడతారు. మీరు సద్గురువుపై ఎంతగా దృష్టి పెడితే మీరు అంతగా యోగ్యులైన శిష్యులుగా మారుతారు. ఒక శిష్యునిగా మారడానికి ఇదే నిజమైన పద్ధతి. అంతకుమించి ఎటువంటి అర్హతలూ లేవు. ఈ విషయం తెలుసుకోకపోతే, ఉత్తమమైన శిష్యులుగా మారడానికి మీరు చేసే ప్రయత్నాలన్నీ అసలు విషయానికి దూరంగా ఎక్కడో చేసే ఒక అభ్యాసాలుగా, కసరత్తులుగా మారుతాయి. అది నిజమైన విషయపరిజ్ఞానం లేకుండా పట్టా (డిగ్రీ) ఉన్నట్లు ఉంటుంది.

కాబట్టి ఇదీ సూత్రం, అన్ని అర్హతలకూ మూలమిది. శాస్త్రాలలో చెప్పిన అర్హతలన్నీ దీనితోనే ముడిపడివున్నాయి. శాస్త్రాలలో చెప్పిన ఏదైనా ఒక అర్హతను లేదా ఒక అంశాన్ని తీసుకోండి. నేను చెప్పినదానికి అది ఎలా వర్తిస్తుందో చూడండి. ఈ సూత్రాన్ని తీసుకుని లోతుగా ఆలోచించండి. ఒక్కొక్కరి విషయంలో అది ఒక్కోరకంగా వ్యక్తం కావచ్చు: మీరు ఎలా నడుచుకుంటున్నారు, మీ పరిపూర్ణత్వానికి ప్రతిరూపమైన దానిని (సద్గురువు) ఎలా అంటిపెట్టుకుంటున్నారు, ఎలా మనస్సు లగ్నం చేస్తున్నారు, అన్ని కోరికలను నెరవేర్చుకోవడానికి దానిని మార్గంగా ఎలా ఉపయోగపెట్టుకుంటున్నారు మొదలైన అంశాలు వ్యక్తిని బట్టి మారవచ్చు, కానీ అదంతా నేను చెప్పిన ఆ ప్రాథమికమైన అర్హత మీద ఆధారపడి ఉంటుంది.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! శిష్యునిలో పరిణతి వచ్చిందనడానికి గుర్తులు ఏమిటి?*

గురువుగారు: పరిణతికి గుర్తులేమిటో ఎందుకు తెలుసుకోవాలనుకుంటున్నారు? మీరు ర్యాంకులేమైనా ఇవ్వాలనుకుంటున్నారా? తన ఆరాధ్య విషయం (సద్గురువు) గురించి తప్ప మరే ఇతర విషయం గురించి ఆలోచించకపోవడమే నిజమైన పరిణతికి చిహ్నం. అటువంటి వ్యక్తి పరిణతిని సూచించే గుర్తులను కోరుకోడు, అదే అసలైన పరిణతికి గుర్తు. (గురువుగారు నవ్వుతూ...)

భక్తుడు: *కనీసం మాకు పరిణతి రాలేదన్న విషయమైనా మేము తెలుసుకోవాలి కదా?*

గురువుగారు: మనకు పరిణతి రాలేదని, మనం పరిణతి చెందాలని ఒప్పుకొని, మనకు సద్గురువుతో అనుబంధం ఉందనే ఒక్క విషయాన్ని గుర్తుంచుకుంటే చాలు. మనకు ఆ సంబంధం ఉన్నంతవరకు, మనం పరిణతి చెందడమన్నది సహజంగా జరిగే ప్రక్రియ. ఒక పండును తీసుకోండి, అంతకుముందు అది పచ్చిగా ఉంటుంది, పుల్లగా ఉంటుంది, అందులో తియ్యదనం ఉండదు. అది చెట్టుకు ఉన్నంతవరకు దానికి పోషణ లభిస్తుంది, అది తియ్యగా మారుతుంది. ఎలా పక్వానికి రావాలి, ఎంత పక్వానికి రావాలి, ఎంత పక్వానికి వచ్చాను ఇలాంటి విషయాలతో పండుకు పనిలేదు. చెట్టే దానిని పక్వానికి తీసుకువచ్చి తనంతటతానే పండును విడిచి పెట్టేవరకు, చెట్టుతో తనకు గల సంబంధమే పండుకు ముఖ్యం. నేను పరిణతి చెందే ప్రక్రియలో భాగమైన పరిపూర్ణత్వభావం, భద్రతాభావన, అనుబంధ భావన, మనకు అనుభవమయ్యే ప్రేమ మొదలైన వాటి గురించి మాట్లాడుతున్నాను. ఒకవేళ మీరు వాటిని గుర్తులు అందామనుకుంటే ఇవే పరిణతికి గుర్తులు, పండుకు తియ్యదనాన్ని ఇచ్చేవి ఇవే. తియ్యదనమే నిజమైన పరిణతికి గుర్తు.

చెట్టుకు ఉండే పండు పక్వానికి వచ్చి తియ్యగా మారుతుంది. ఇది ప్రకృతి ధర్మం. మనం బాబాతో శృతిలో ఉన్నంతవరకు మనం పరిణతి చెందుతాం. ఎన్నో కొమ్మలున్న బాబా అనే చెట్టు కొమ్మకు మనం ఇప్పుడు వ్రేలాడుతూ ఉన్నాం.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! నేను సరైన శిష్యుణ్ణి కాదని మీరు నన్ను తిరస్కరిస్తారేమోనని నాకు భయంగా ఉంది.*

గురువుగారు: నేను ఇంతకుముందు ఎన్నోసార్లు చెప్పాను, నేను అంగీకరించినందువల్లనో, లేదా నేను తిరస్కరించినందువల్లనో మీరు ఇక్కడ ఉండటం లేదా ఉండకపోవడం జరగదు. అది బాబా సంకల్పం. నేను మిమ్మల్ని ఎప్పుడూ బాబా ప్రసాదంగానే చూస్తాను. నేను ఇన్నిసార్లు చెప్పినా ఇంకా ఎవరైనా నేను వారిని తిరస్కరించానని అనుకుంటే నేను చెప్పినదానిలోని ప్రాథమికమైన విషయాలు కూడా వారు అర్థం చేసుకోలేదనుకోవాలి. మీరు పరిపూర్ణులు కావాలని, ఆనందంగా ఉండాలని, మీ గమ్యం చేరుకోవాలని నేను కోరుకుంటాను. నాకు కావలసింది అది. నేను మీకు ఎన్నో సత్సంగాలలో చెప్పాను, మనం ఇక్కడ ఇలా (సత్సంగంలో) ఊరకే కూర్చుని ఉన్నాం. ఇలా మాట్లాడుకోవడాన్ని నేనేమీ గొప్ప విషయంగా చూడను. నేను మీకు నిజంగా ఏం చెప్పాలనుకుంటున్నానో దానిని నేను నా పద్ధతిలో తెలియజేస్తాను. బాబా మీకు సాయం చేస్తున్నారని ఎప్పుడూ నేను అనుకుంటూ ఉంటాను, మీరు ఇక్కడుంటే మీకు ఉపయుక్తంగా ఉంటుందని బాబా అనుకోబట్టే మిమ్మల్ని ఇక్కడకు పంపించారు – నేను దానిని గౌరవిస్తాను. మిమ్మల్ని ఇక్కడకు పంపించిన వారికి (బాబాకు) మీకు ఎలా సహాయం చెయ్యాలో తెలుసు. దాని గురించి నేను ఆలోచించడం ఎందుకు? నేను ఎవ్వరినీ ఆహ్వానించను, "ఇక్కడకు రండి, నేను మీకు సహాయం చేస్తాను" అని నేనెప్పుడూ చెప్పను. నాతో ఉండమని నేను ఎవ్వరికీ చెప్పను. వాళ్ళు వెళ్ళిపోతానంటే నేను అభ్యంతరపెట్టను. నేను ఎవ్వరినీ తిరస్కరించను. నేను ప్రతి ఒక్కరినీ అంగీకరించడానికి కారణం నాకు వాళ్ళు బాబా ప్రసాదం. బాబా సంకల్పం లేకుండా, బాబా పిలుపు లేకుండా, ఎవ్వరూ నా వద్దకు రారు. ఒకవేళ మీకు, నాకు మధ్య ఏదైనా అనుబంధం ఉంటే అది బాబానే. అంతకుమించి మన మధ్య సంబంధం ఉండటంగానీ ఉండకపోవడంగానీ నాకు కనబడదు. నేను చూసే పద్ధతి ఇది. మీకు నాతో అనుబంధం ఉందని మీరు భావిస్తే మంచిది. అది మీవైపు నుండి, మీరు అలా చూస్తున్నారు. నేనెలా చూస్తున్నానో నేను చెబుతున్నాను. నాకు ఈ విషయంలో చాలా స్పష్టత ఉంది. మీరందరూ నాకు బాబా ప్రసాదం. పవిత్రమైన ప్రసాదం. ఎవరైనా బాబా ప్రసాదాన్ని ఎలా తిరస్కరించగలరు?

భక్తుడు: *గురువుగారూ! మీకు మేము బాబా ప్రసాదం కావచ్చు. కానీ నేను మీకు శిష్యునిగా భావించుకుంటున్నాను.*

గురువుగారు: మంచిది. మీ భావనను అంటిపెట్టుకోండి. నేను దానిని తిరస్కరించడంలేదు, కాదనడంలేదు. మీకలా ఉందంటే మంచిదే. మీరు నన్ను నిజంగా సద్గురువుగా భావిస్తుంటే, తిరస్కరించడమనే విషయం హాస్యాస్పదమైనది, ఎందుకంటే "నేను తిరస్కరించబడ్డాను" అంటున్నారంటే మీరు నన్ను సద్గురువుగా భావించడంలేదు. ఒక సద్గురువు ఎవ్వరినీ తిరస్కరించడు. బాబా కూడా ఇదే చెప్పారు, "*నేను ఎవ్వరినీ తిరస్కరించను. సముద్రం నదులను వెనుకకు పంపుతుందా*" అన్నారు. సముద్రం తనలో కలవడానికి వచ్చిన నదులను తిరస్కరించగలదా? అది ఎన్నటికీ సాధ్యంకాదు. సద్గురువు సముద్రంవంటివారు, కాబట్టి తన వద్దకు వచ్చేవాళ్ళను తిరస్కరించడం ఎన్నటికీ జరగదు. నదులు వచ్చి సముద్రంతో కలిసి ఒక్కటైపోతాయి.

"శరచ్చంద్రికలు" గతసంచికల కొరకు *http://saipatham.saibaba.com/*

శ్రీసాయిబాబా సచ్చరిత్ర, ప్రబోధాలను సమగ్రంగా దర్శించడానికి *www.saibaba.com* ను సందర్శించండి.

పూజ్య గురుదేవుల సత్సంగభాషణలను గత 5 సంవత్సరాల నుంచి
ధారావాహికంగా ప్రతి నెల “శరశ్చంద్రికలు” రూపంలో అందిస్తూ వచ్చాము.
ప్రస్తుతానికి ఇదే చివరి సంచిక అని తెలియజేయడానికి చింతిస్తున్నాము.
గురువుగారి సత్సంగాలను ఇంకా పరిశీలించి, వారు పంచిన జ్ఞానరత్నాలను
మీ ముందుంచడానికి నిరంతరం కృషి చేస్తామని హామీ ఇస్తున్నాము.
పూజ్య గురుదేవుల అనుగ్రహంలో మనమందరమూ ఓలలాడాలని కాంక్షిస్తూ,

… మీ “శరశ్చంద్రికలు” బృందం.